

Arrest

**nr. 70 411 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. BIJNENS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamil-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Jaffna. In 1996 vervoegde uw oudere broer de “Liberation Tigers of Tamil Eelam” (LTTE). In 1999 werd uw vader daarom door het leger opgepakt en mishandeld. Hij overleed in het ziekenhuis aan zijn verwondingen. Tussen 2003 en mei 2006 was u lid van de studentenorganisatie van uw school. Deze studentenorganisatie organiseerde verscheidene activiteiten

voor de politieke vleugel van de LTTE en kwamen daarvoor één keer per maand bijeen bij die politieke vleugel. Jullie moesten per incident een demonstratie organiseren, organiseerden de verscheidene "Pongu Tamil," toneelstukken, drama's, liederen van de LTTE, deelden pamfletten uit, ... Tijdens de demonstraties maakten de militairen foto- en video-opnames van jullie. Eén van de demonstraties die jullie organiseerden was naar aanleiding van het overrijden van een meisje door een militaire truck. U liep vooraan met een spandoek. U was daarna zo te zien op een foto in de krant. Tijdens uw schoolperiode werd u vaak verhoord door de militairen omwille van uw broer. Omdat u scholier was, werd u niet hard aangepakt. In januari 2007 werd u door militairen in Ootomadam aangehouden omdat er een incident was geweest met een landmijn net voor u daar langskwam. Toen ze na uw aanhouding te weten kwamen wie u was, werd u hard geslagen. U kreeg een klap in uw nek en viel flauw. Toen u bijkwam lag u in het hospitaal. Daarna wou u Sri Lanka verlaten. U kreeg echter geen toestemming om naar Colombo te gaan. Sinds u die toestemming aanvraagde moest u zich maandelijks melden in het militair kamp van Koolavaddy in Manipay. U werd daarbij soms ondervraagd over uw oudere broer bij de LTTE en over uw activiteiten voor de studentenorganisatie. Soms werd u verhoord door de militairen zelf en soms door leden van de "Eelam People's Democratic Party" (EPDP). Tijdens één van deze verhoren lieten ze u de foto over de demonstratie met u met een spandoek zien. Elke keer dat u zich meldde kreeg u uw identiteitskaart terug. Op 20/03/2011 werd uw identiteitskaart echter ingehouden en u moest de volgende dag terugkomen. Omdat mensen die hetzelfde meemaakten niet meer levend terug kwamen besloot u als nog Sri Lanka te verlaten.

Uw tante in Negombo regelde een bestelbus voor u. Enkele Sinhalezen kwamen u op 01/04/2011 ophalen in Jaffna. Vervolgens werden nog enkele mensen opgehaald en reden jullie naar Colombo. Omdat de chauffeur en enkele anderen Sinhalezen waren, konden jullie aan de controlepost zonder veel problemen doorrijden. Op 10/04/2011 nam u het vliegtuig en verliet Sri Lanka. Met een overstap in een u onbekend land vloog u naar een u onbekende bestemming. Na een nacht in het huis van de smokkelaar werd u met de auto naar België gebracht waar u op 11/04/2011 aankwam. Dezelfde dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw studentenkaart, uw militaire identiteitskaart, een uittreksel uit het geboorteregister met vertaling, een kopie van uw identiteitskaart, een ziekenhuisattest, een overlijdenscertificaat van uw vader met vertaling, een schoolattest, twee puntenlijsten, twee verklaringen van priesters en drie arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw asielmotieven en dit om verscheidene redenen. U verklaarde dat de belangrijkste reden dat u Sri Lanka verliet was dat u problemen kende omwille van uw oudere broers lidmaatschap van de LTTE. U kon echter zo goed als niets vertellen over wat uw broer bij de LTTE deed.

U kon enkel aangeven dat hij een belangrijke leider was bij de LTTE, dat hij aan het einde van de oorlog werd vastgezet in een detentiekamp en dat hij daaruit ontsnapte. Verder kon u niets aangeven over uw broer bij de LTTE. Zo wist u zijn naam bij de LTTE niet, wist u niet wat hij juist deed bij de LTTE en wist u niet wat zijn functie, graad of rang waren bij de LTTE. Over waar hij overal was gestationeerd, kon u enkel vertellen dat hij in 1996 naar de Wanni-regio ging. U heeft zich over deze zaken ook nooit verder geïnformeerd. (CGVS pp. 14-15). Als uw broer daadwerkelijk een hoge functie had bij de LTTE is het onaanvaardbaar dat u daar helemaal niets over wist en er u zich zelfs niet over informeerde. Dit is des te meer zo daar u zelf actief was in een studentenorganisatie die in dienst stond van de politieke vleugel van de LTTE en jullie organisatie tijdens uw lidmaatschap tussen 2003 en mei 2006 maandelijks samenkwam met de politieke vleugel van de LTTE (CGVS pp. 3-6) en u al sinds uw studententijd problemen kende met het leger omwille van uw broers lidmaatschap van de LTTE (CGVS pp. 13). Dat u niet beter op de hoogte bent van wat uw broer deed bij de LTTE en u er zich ook nooit verder over informeerde, ondanks dat u daar ruimschoots de mogelijkheid en gelegenheid toe had, wijst op een dermate verregaande desinteresse in de achtergrond van uw persoonlijke problemen met de militairen in Sri Lanka dat er aan die problemen omwille van uw broers lidmaatschap van de LTTE geen geloof kan worden gehecht.

U verklaarde dat de tweede reden dat u Sri Lanka verliet was dat u ook problemen kende met de militairen omwille van uw lidmaatschap van een studentenorganisatie die in dienst stond van de politieke

vleugel van de LTTE. Het feit dat u via deze studentenorganisatie politiek actief was voor de LTTE is echter ook ongeloofwaardig. Ondanks dat jullie studentorganisatie in opdracht van de politieke vleugel van de LTTE bij ieder incident een demonstratie moest organiseren (CGVS pp. 4-5) kon u amper incidenten, gebeurtenissen, demonstraties, "hartal" (algemene stakingen), ... concreet aangeven. Het enige concrete incident dat u kon aangeven wat de demonstratie waarbij u voorop liep met een spandoek naar aanleiding na het overrijden van een meisje door een militaire truck in 2005. Verder kon u, ondanks herhaaldelijke vraagstelling, geen concrete voorbeelden geven, noch van dergelijke gebeurtenissen tijdens uw studententijd noch van na uw studententijd. Uw antwoorden beperkten zich tot dat jullie "hartal" en "roadblocks" hielden, dat er veel universitaire studenten werden opgepakt en vermoord die voorop liepen in de demonstraties, dat er aanvallen waren met landmijnen en dat er veel chauffeurs van gemotoriseerde riksja's die training hadden gekregen werden vermoord door het leger. Meer specifiek kon u daar niet over zijn (CGVS pp. 10-11). Dat u als lid van een studentenorganisatie die in dienst stond van de politieke vleugel van de LTTE en er demonstraties e.d. voor organiseerde niet meer concrete voorbeelden kon geven van dergelijke gebeurtenissen is tevens onaanvaardbaar en maakt uw lidmaatschap van deze studentenorganisatie ongeloofwaardig. Ook legde u onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen af over de band tussen de studentorganisatie en de LTTE. U verklaarde dat de LTTE in Jaffna tijdens het vredesbestand een politieke afdeling had maar dat deze haar taken niet rechtstreeks mocht uitvoeren en het dus indirect deed via de studentenorganisatie. Gevraagd naar verder verduidelijking hierover verklaarde u dan weer dat enkel de politieke leden van de LTTE hun taken mochten verrichten maar niet de militaire (CGVS pp. 4-5). Verder verklaarde u, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verkeerdelijk dat Tamilvanan de leider was van de politieke vleugel van de LTTE. Wat er met de toenmalige leider van de politieke vleugel later is gebeurd wist u niet. Volgens de informatie kwam hij nochtans samen met een aantal andere hoge leden van de LTTE om bij een gerichte bomaanval, een feit waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat iemand die zelf politiek actief is geweest voor de politieke vleugel van de LTTE en wiens broer zelf een hoge positie zou hebben ingenomen bij de LTTE op zijn minst van op de hoogte is (CGVS pp. 6). Ook moet worden opgemerkt dat u nergens in de antwoorden in uw vragenlijst vermeldde dat u ook problemen kende met de leden van de EPDP. U verklaarde enkel dat u omwille van uw lidmaatschap van de studentenorganisatie werd gezocht door een u onbekende Tamil-groep die de regering steunt (vraag 8). Hierop gewezen verklaarde u dat dit een verkeerde interpretatie was van wat u had gezegd. De ingevulde vragenlijst werd u echter in het Tamil voorgelezen en u ondertekende ze ter goedkeuring.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Er werd werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" of daarvan wordt verdacht en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven al werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS daarvan weten te overtuigen van. Bijgevolg kan dan ook niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève en dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Uw militaire identiteitskaart en het uittreksel uit het geboorteregister vormen een begin van bewijs van uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. De kopie van uw identiteitskaart heeft geen bewijswaarde. Kopieën kunnen immers door

knippen plakwerk gemakkelijk worden vervalst. Uw studentenkaart, het schoolattest en de puntenlijsten staven uw scholing. Over het schoolattest dient nog te worden opgemerkt dat het stelt dat u Assistent-secretaris was van de katholieke unie en lid was van de Unie van het hogere niveau. Ook deze vermelding weerlegt bovenstaande vaststellingen niet. De verklaringen van de priesters zijn opgesteld na uw asielaanvraag en kunnen dus worden beschouwd als louter opgemaakt ter wille van de asielprocedure. Het overlijdensattest van uw vader staat zijn overlijden maar spreekt zich niet uit over de doodsoorzaak, die volgens de bijgevoegde vertaling onleesbaar is. Het ziekenhuisattest staat de verwondingen die u toen had. Over de er in vermelde oorzaak dient te worden opgemerkt dat die enkel kan zijn opgenomen aan de hand van uw verklaringen. De arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffen de asielaanvraag van andere personen en nergens is er een directe band met uw persoonlijke asielmotieven. Deze arresten weerleggen geen van bovenstaande vaststellingen. Bovendien wordt in een asielprocedure iedere aanvraag individueel beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending van het artikel 3 van het EVRM. Verzoeker is afkomstig uit Sri Lanka. Hij verwijst naar de situatie van de Tamilbevolking, maar wijst er op dat de situatie in Sri Lanka volgens het UNHCR gevoelig is verbeterd, maar dat de vluchtelingensituatie niet zomaar kan geweigerd worden aan personen uit Sri Lanka. Hij benadrukt dat elk dossier individueel dient behandeld te worden, zeker indien iemand tot een risicoprofiel behoort zoals opgesomd door het UNHCR.

Verzoeker stelt niet akkoord te gaan met het oordeel van de commissaris-generaal dat stelt dat hij de banden van zijn broer met het LTTE niet aannemelijk heeft gemaakt. Hij licht toe dat zijn broer zo weinig mogelijk van hem laat horen om zijn familie te beschermen. Hij benadrukt dat hij een brief heeft ontvangen vanuit Sri Lanka waarin het hoofd van het administratief gebied waar hij woont, bevestigt dat de broer van verzoeker deel uitmaakt van de LTTE en er wordt ook vermeld dat verzoekers leven in gevaar is. Hij citeert deze brief en voegt deze brief bij zijn verzoekschrift.

Wat betreft het motief van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij niet voldoende heeft aangetoond dat hij lid was van de studentenorganisatie wijst verzoeker er op dat hij een nieuw stuk neerlegt, met name zijn deelname aan de activiteiten en lidmaatschapskaart van een studentenorganisatie. De lidkaart van verzoeker werd ook reeds gefaxt en het origineel werd per post opgestuurd en ter zitting neergelegd. Verder wijst hij erop dat hij ook over een groot aantal recente krantenartikels beschikt van lokale kranten waarin verschillende conflicten in het gebied waar verzoeker woont besproken worden. Deze artikels moesten nog vertaald worden en werden aanvullende stukken toegestuurd aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Verzoeker concludeert aldus dat zijn banden met het LTTE voldoende zijn aangetoond gezien hij deel uitmaakt van de studentenorganisatie die activiteiten organiseert voor het LTTE en dat de krantenartikels aantonen dat er nog steeds conflicten zijn.

Verzoeker stelt dat hij gezocht wordt door het leger, aangezien hij zich niet meer gaan aanmelden is en hij het slachtoffer riskeert te worden van een conflict met het leger aangezien hij geen toestemming had om het land te verlaten. Hij wijst er op dat het dan ook onmogelijk is voor hem om rekening houdend met zijn veiligheid terug te keren naar Sri Lanka. Volgens verzoeker is er dan ook een zeer reële kans dat er zich praktijken van mishandelingen en onmenselijke behandeling zullen voordoen.

In het kader van zijn aangevoerde schending van het artikel 3 van het EVRM verwijst verzoeker naar het arrest Soering t. Verenigd Koninkrijk van het Europees hof voor de Rechten van de Mens.

Verzoeker citeert een onderdeel uit dit arrest en voert aan dat er ook moet verwezen worden naar het absolute karakter van het artikel 3 van het EVRM en naar de grote waarschijnlijkheid van de

mishandelingen. Verzoeker verwijst naar stukken 6 tot en met stuk 8, met name arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die gelijkaardige gevallen zouden betreffen.

Verzoeker concludeert dat er in zijn hoofde wel degelijk een gegronde vrees bestaat voor vervolging in de zin van het artikel 1 van de Conventie van Genève.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.2. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

2.1.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelde dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt, noch in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal oordeelde dat het relaas van verzoeker niet geloofwaardig is, daar verzoeker vage verklaringen aflegde aangaande de banden van zijn broer met het LTTE en aangaande zijn lidmaatschap van een studentenorganisatie die in dienst stond van de politieke vleugel van het LTTE. Ook de documenten die verzoeker neerlegde werden niet aangenomen als bewijsstukken ter staving van zijn asielaanvraag.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat de bestreden beslissing dient gelezen te worden als een geheel van motieven op basis waarvan de commissaris-generaal tot de conclusie kwam dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet)

Vervolgens wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor

vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn asielproblemen linkt aan het feit dat zijn broer lid was van de LTTE en hij daardoor als familielid werd gevisieerd en in de problemen kwam. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift niet akkoord te gaan met dit motief van de bestreden beslissing. De Raad verwijst dan ook eerst naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt: *"(...)U verklaarde dat de belangrijkste reden dat u Sri Lanka verliet was dat u problemen kende omwille van uw oudere broers lidmaatschap van de LTTE. U kon echter zo goed als niets vertellen over wat uw broer bij de LTTE deed.*

U kon enkel aangeven dat hij een belangrijke leider was bij de LTTE, dat hij aan het einde van de oorlog werd vastgezet in een detentiekamp en dat hij daaruit ontsnapte. Verder kon u niets aangeven over uw broer bij de LTTE. Zo wist u zijn naam bij de LTTE niet, wist u niet wat hij juist deed bij de LTTE en wist u niet wat zijn functie, graad of rang waren bij de LTTE. Over waar hij overal was gestationeerd, kon u enkel vertellen dat hij in 1996 naar de Wannu-regio ging. U heeft zich over deze zaken ook nooit verder geïnformeerd. (CGVS pp. 14-15). Als uw broer daadwerkelijk een hoge functie had bij de LTTE is het onaanvaardbaar dat u daar helemaal niets over wist en er u zich zelfs niet over informeerde. Dit is des te meer zo daar u zelf actief was in een studentenorganisatie die in dienst stond van de politieke vleugel van de LTTE en jullie organisatie tijdens uw lidmaatschap tussen 2003 en mei 2006 maandelijks samenkwam met de politieke vleugel van de LTTE (CGVS pp. 3-6) en u al sinds uw studententijd problemen kende met het leger omwille van uw broers lidmaatschap van de LTTE (CGVS pp. 13). Dat u niet beter op de hoogte bent van wat uw broer deed bij de LTTE en u er zich ook nooit verder over informeerde, ondanks dat u daar ruimschoots de mogelijkheid en gelegenheid toe had, wijst op een dermate verregaande desinteresse in de achtergrond van uw persoonlijke problemen met de militairen in Sri Lanka dat er aan die problemen omwille van uw broers lidmaatschap van de LTTE geen geloof kan worden gehecht.(...)"

Uit het verhoorverslag blijkt dat de commissaris-generaal verzoeker heeft verzocht om meer informatie te geven omtrent het lidmaatschap van zijn broer bij de LTTE. Gelet op het feit dat verzoeker zijn asielproblemen linkt aan de activiteiten van zijn broer bij de LTTE kan men logischerwijze verwachten van verzoeker dat hij meer informatie weergeeft omtrent het lidmaatschap van zijn broer bij de LTTE. Uit het verhoorverslag blijkt dat verzoeker zeer weinig kennis heeft over de activiteiten van zijn broer, buiten het feit dat hij een niet nader bepaald *"belangrijke leider was bij de LTTE"*. Hij kon niet aangeven welke functie zijn broer had, noch wat zijn concrete taak was. Deze vaststelling die steun vindt in het administratief dossier ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoeker. Ook ter zitting kon verzoeker geen bijkomende inlichtingen geven met betrekking tot de functie of activiteiten van zijn broer voor LTTE.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn broer zo weinig mogelijk van zich laat weten omdat hij zijn familie niet in gevaar wil brengen, dient de Raad er toch op te wijzen dat verzoeker zelf aangeeft dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging gelet op het lidmaatschap van zijn broer bij de LTTE. De commissaris-generaal kan gevolgd worden waar hij stelt in zijn nota dat men kan verwachten van iemand die vlucht om politieke redenen een redelijke kennis kan worden verwacht van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, *in casu* onder meer de politieke activiteiten van zijn broer die volgens verzoeker een belangrijke leider van het LTTE zou zijn. Dit verweer van verzoeker kan de Raad daarom niet overtuigen en bijkomend kan er worden opgemerkt dat verzoeker via andere kanalen meer informatie zou kunnen bekomen omtrent de activiteiten van zijn broer. Daarenboven legt verzoeker ook geen enkel bewijs neer dat hij een broer had.

Wat betreft het stuk 5 dat verzoeker aanbrengt ter staving van zijn bewering dat zijn broer daadwerkelijk werkzaam is bij de LTTE, dient de Raad er op te wijzen dat dit document een gekopieerd document is. Gekopieerde documenten hebben slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. Daargelaten de vraag of de commissaris-generaal kan gevolgd worden in zijn opmerking dat dit document geen officieel karakter heeft en geen bewijswaarde. Dit stuk lijkt een complaisance-stuk gemaakt voor onderhavige procedure.

Vervolgens verwijst de Raad naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing aangaande zijn activiteiten bij de studentenorganisatie die activiteiten organiseert voor de LTTE dat luidt als volgt:

"(...)

U verklaarde dat de tweede reden dat u Sri Lanka verliet was dat u ook problemen kende met de militairen omwille van uw lidmaatschap van een studentenorganisatie die in dienst stond van de politieke vleugel van de LTTE. Het feit dat u via deze studentenorganisatie politiek actief was voor de LTTE is echter ook ongeloofwaardig. Ondanks dat jullie studentenorganisatie in opdracht van de politieke vleugel van de LTTE bij ieder incident een demonstratie moest organiseren (CGVS pp. 4-5) kon u amper incidenten, gebeurtenissen, demonstraties, "hartal" (algemenestakingen), ... concreet aangeven. Het enige concrete incident dat u kon aangeven wat de demonstratie waarbij u voorop liep met een spandoek naar aanleiding na het overrijden van een meisje door een militaire truck in 2005. Verder kon u, ondanks herhaaldelijke vraagstelling, geen concrete voorbeelden geven, noch van dergelijke gebeurtenissen tijdens uw studententijd noch van na uw studententijd. Uw antwoorden beperkten zich tot dat jullie "hartal" en "roadblocks" hielden, dat er veel universitaire studenten werden opgepakt en vermoord die voorop liepen in de demonstraties, dat er aanvallen waren met landmijnen en dat er veel chauffeurs van gemotoriseerde riksjas die training hadden gekregen werden vermoord door het leger. Meer specifiek kon u daar niet over zijn (CGVS pp. 10-11). Dat u als lid van een studentenorganisatie die in dienst stond van de politieke vleugel van de LTTE en er demonstraties e.d. voor organiseerde niet meer concrete voorbeelden kon geven van dergelijke gebeurtenissen is tevens onaanvaardbaar en maakt uw lidmaatschap van deze studentenorganisatie ongeloofwaardig. Ook legde u onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen af over de band tussen de studentenorganisatie en de LTTE. U verklaarde dat de LTTE in Jaffna tijdens het vredesbestand een politieke afdeling had maar dat deze haar taken niet rechtstreeks mocht uitvoeren en het dus indirect deed via de studentenorganisatie. Gevraagd naar verder verduidelijking hierover verklaarde u dan weer dat enkel de politieke leden van de LTTE hun taken mochten verrichten maar niet de militaire (CGVS pp. 4-5). Verder verklaarde u, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verkeerdelijk dat Tamilvanan de leider was van de politieke vleugel van de LTTE. Wat er met de toenmalige leider van de politieke vleugel later is gebeurd wist u niet. Volgens de informatie kwam hij nochtans samen met een aantal andere hoge leden van de LTTE om bij een gerichte bomaanval, een feit waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat iemand die zelf politiek actief is geweest voor de politieke vleugel van de LTTE en wiens broer zelf een hoge positie zou hebben ingenomen bij de LTTE op zijn minst van op de hoogte is (CGVS pp. 6). Ook moet worden opgemerkt dat u nergens in de antwoorden in uw vragenlijst vermeldde dat u ook problemen kende met de leden van de EPDP. U verklaarde enkel dat u omwille van uw lidmaatschap van de studentenorganisatie werd gezocht door een u onbekende Tamil-groep die de regering steunt (vraag 8). Hierop gewezen verklaarde u dat dit een verkeerde interpretatie was van wat u had gezegd. De ingevulde vragenlijst werd u echter in het Tamil voorgelezen en u ondertekende ze ter goedkeuring.(...)"

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker aangaande zijn activiteiten bij de studentenorganisatie zeer vage verklaringen heeft afgelegd. Uit het verhoorverslag blijkt dat verzoeker geen enkele concrete gebeurtenissen of activiteiten kon weergeven en dat hij totaal in het ongewisse was aangaande een belangrijke gebeurtenis, met name een bomaanval waarbij hoge leden van het LTTE om het leven zijn gekomen. Gelet op het feit dat verzoeker beweert dat zijn broer een hoge positie heeft ingenomen bij de LTTE en dat hij zelf deelnam aan activiteiten in opdracht van de LTTE, ondermijnt deze vaststelling de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker betwist de voormelde vaststellingen aangaande zijn vage verklaringen hieromtrent niet.

Verzoeker wil zijn lidmaatschap staven door een lidkaart van de studentenorganisatie bij zijn verzoekschrift toe te voegen, waarvan het origineel als bijkomend stuk wordt toegevoegd aan het verzoekschrift. De Raad verwijst naar het artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad. De Raad kan dit stuk niet in overweging nemen daar het werd opgesteld in een andere taal dan de taal van de rechtspleging en niet is vergezeld van een voor eensluidende vertaalde verklaring. Weliswaar heeft verzoeker een eigen vertaling toegevoegd, maar deze is niet voor eensluidend ondertekend.

Het document zou daarenboven uit 2004 dateren en verzoeker stelt dat hij het nu pas kan voorleggen omdat hij het verborgen had en zijn moeder het nu pas teruggevonden heeft en opgestuurd. Dit overtuigt niet. Tijdens het gehoor (p. 4) antwoordde verzoeker op de vraag naar een lidmaatschapsbewijs van de studentenorganisatie dat zij geen dergelijk lidmaatschap(sbewijs) gaven. Bovenvermeld stuk heeft geen bewijswaarde.

De Raad wijst er op dat deze lidkaart hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker zeer vage verklaringen heeft afgelegd omtrent de concrete activiteiten van de studentenorganisatie en aangaande de politieke activiteiten van het LTTE. Deze vaststelling wordt bovendien niet betwist door verzoeker en is toch een zwaarwichtig element dat de beweringen aangaande zijn politieke activiteiten op ernstige wijze ondermijnt.

Wat betreft het stuk 3, het neergelegde schoolboekje kan de commissaris-generaal worden gevolgd waar hij opmerkt in zijn nota dat uit dit document kan worden vastgesteld dat verzoeker student is geweest in het Sint-Johns College in Jaffna en dat dit niet wordt betwist. Dit document vermeldt het lidmaatschap bij de studentenorganisatie Tamil manawar Kalakan van 2003 tot 2005, de Tamil Studentenorganisatie (p. 43). Dit lidmaatschap is geen bewijs dat verzoeker activiteiten voor de LTTE gehad zou hebben en hij maakt niet aannemelijk dat hij omwille van dit lidmaatschap hiervan verdacht zou worden.

Wat betreft de nieuwe stukken werd de lidkaart (stuk 10) hierboven reeds besproken. Stuk 11 "*Residencial Conformation*" en de verklaring van zijn moeder (stuk 12) meent de Raad dat dergelijke getuigschriften een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

Als algemene opmerking aangaande de neergelegd documenten dient er op gewezen te worden dat er maar bewijskracht aan een document kan worden ontleend indien dit ondersteund te wordt door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

Verzoeker voegt als bijkomende stukken een aantal pers- en internetuittreksels toe aan het verzoekschrift. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet en evenmin dat in zijne hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest Soering van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en hij bij zijn verzoekschrift enkele arresten van de Raad toevoegt, merkt de Raad op dat in de continentale rechtstraditie uitgesproken arresten geen precedentswaarde hebben. De Raad benadrukt bovendien dat in zeer algemene termen verwijst naar deze arresten in het kader van de aangevoerde schending van het artikel 3 van het EVRM doch niet aantoon dat deze arresten dezelfde situatie betreft zoals *in casu*. Bovendien dient elke asielaanvraag individueel beoordeeld te worden en dient er te worden opgemerkt dat uit de bovenstaande uiteenzetting blijkt dat verzoeker op basis van zijn persoonlijke merites is beoordeeld.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

2.2.1. Verzoeker verwijst wederom naar zijn asielrelaas en wijst er op dat het recht op zijn privé-leven zwaar wordt geschonden gelet op de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.2. Verzoekers verwijzing naar artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is niet relevant. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake immers niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

In zoverre verzoeker stelt dat hij zich in Sri Lanka maandelijks dient aan te melden en hij hierbij regelmatig ondervraagd en mishandeld werd en derhalve bij terugkeer zijn recht op privé-leven zou

geschonden worden kan verwezen worden naar het besluit van de Raad dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig is.

Verzoeker kan het artikel 8 van het EVRM niet dienstig aanvoeren en het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

C. VAN DEN WYNGAERT ,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS